

Prædiken til nytårsdag 2023

Da otte dage var gået, og han skulle omskæres fik han navnet Jesus, som han var blevet kaldt af englen, før han blev undfanget i moders liv

Så kort er evangeliet til denne første dag i det nye år. Jesus omskæres, følger jødisk skik og sædvane, og han får sit navn Jesus.

Når vi i trosbekendelsen siger: "Vi tror på Jesus Kristus, Guds søn, undfanget ved Helligånden og født af jomfru Maria", så følger omskærelsen og navngivelsen sig ind i det, at Gud bliver menneske, Guds ord bliver kød og blod. Navngivning og omskærelse understreger Guds forbundethed med den menneskelige verden. Han får krop og navn i den konkrete verden.

Hør i disse få linier i evangeliet i dag en forlængelse af julens fortælling om barnet født og lagt i en krybbe, i en stald. En fortælling om solenes sol i Betlehem, som det hedder i morgensalmen I østen stiger solen op.

☩

Men evangeliet i dag, denne korte beretning, rummer også mere end fortællingen om alt det, vi modtager fra Gud i himlen.

Lukas skriver jo, at det navn, som Jesus får, allerede er givet ham af en engel. Lukas henviser til englen Gabriels besøg hos Maria, da englen bebudede hende, at hun skulle blive gravid og føde et barn. Med andre ord, navnet, er ikke bare jordisk valgt af barnets mor, men det har rødder i himlen.

Og på samme måde gælder jo mht. omskærelsen. Den er jo ikke kun et menneskeligt påfund, men for jøden Guds pagtstegn med mennesket. Et skinbarligt mærke på og tegn på, at Gud siger til mennesket: jeg er Gud for dig.

Dvs. både navnet og omskærelsen er for så vidt også noget gudsgivet.

Ud over at pege på Jesu jødiske rødder og rodfæstethed i det jødiske, så er den vigtigste pointe her, at den verden, som Gud lader sin søn inkarnere i, dvs. blive menneske i, er den verden, han, Gud, også har skabt og aldrig har sluppet og aldrig vil slippe.

Hvorfor er det en vigtig pointe? Jo, fordi det betyder, at vi i vores tro på Jesus Kristus aldrig får lov til at glemme, at det nye liv og det håb, Jesus bringer til os, er et håb ind i den allerede skabte verden. Dvs. denne verden, han kommer til, nok er en verden udenfor paradiset, en mørk verden, hvor mennesket er sat i dødens mørke skygge, hvor truslerne er mange og destruktionsstrømmen stor, men det er en skabt verden, en verden, som kræver vores opmærksomhed og medleven. Det lys, Guds søn bringer os, er ikke et lys, der gør denne verden, livet og alt, vi er og deler, i aske. Nej, tværtimod. Det er et lys, som vifter mørket væk og oplyser og vil at mennesket skal brænde efter godhed, sandhed, barmhjertighed og kærlighed.

Gud hjælpe os dertil

Glædelig nytår